קדמות היהודים — קדמות היהודים

נגד אַפיון

הנה אני חושב, אפרודיטוס בחיר האנשים, שבספרי על הקדמוניות גליתי כהוגן לעיני כל קוראיו את דבר עמנו, עם היהודים. כי הוא עתיק־ימים מאד, והוא הראשון שעשה לו מעמד לעצמו. גם סיפרתי על דבר ראשית שבתו בארץ אשר היא לנו לנחלה כיום הזה. הספר ההוא מכיל דברי ימי חמשת אלפים שנה, וחובר על ידי מתוך ספרינו הקדושים בלשון־יונית. אולם רואה אני, כי רבים שמים לבם לדברי החרפות היוצאים מפי חורשי־רעה מתי־מספר, ואינם רוצים להאמין לדברים אשר כתבתי על הקדמוניות, ומביאים ראיה לטענה, שעמנו הוא צעיר לימים, באמרם שלא בא זכרו בספרי כותבי דברי הימים היונים. על כן אמרתי בלבי, כי ראוי לי לכתוב על אלה בקצרה, למען גלות את רעת המחרפים ואת מחשבות אונם דברי כזביהם, ולמען רפא את סכלות אלה (המאמינים לדבריהם), גם ללמד את כל הרוצה להכיר את האמת, לדעת ולהבין את קדמות עמנו, ואעיד לי לעדים על ישר דברי אנשים נאמנים מאד בעיני היונים על כל דברי קדומים, ואת הסופרים אשר כתבו עלינו חרפות ושקרים אוכיח על פניהם מתוך דברי עצמם. וגם אנסה להראות את שורש הדבר, אשר לא רבים מן היוונים שמו אותנו לזכרון בספרי הימים (מעשי ידם). ואולם אגלה גם את (הסופרים היונים) אשר לא פסחו על דברי־ימינו לעיני כל אשר לא ידעו אותם, או שמו פניהם כאילו לא ידעום.

אפרודיטוס היקר באדם! הנה בספר הראשון הראיתי את קדמות עמנו והבאתי ראיות על ישר דָּבָרי מספרי הכנענים, הכשדים והמצרים וגם רבים מסופרי היונים העידותי עליהם וסתרתי את דברי מנתוס וחירמון וחבריהם. ועתה אחל לבטל את טענות יתר הסופרים אשר כתבו עלינו דברי תוכחה, והנה איני יודע, אם כדאי הדבר לענות את אפיון המבאר1"גרמטיקוס" (Grammatikos) כלומר מבאר הספרים הישנים. מעין מורה הספרות בזמננו. כעזות מצחו, כי רבות מטענותיו דומות לדברי יתר הסופרים ועוד נמצאו לו נוספות בחסרון־טעם, ורב דבריו הם הבל הבלים, ואם יאות לנו לגלות את האמת – הם נבערים מכל חכמה, ונאים לאיש הזה שסורו היה רע, וכל ימיו היה מנצח על ההמון ההולך בחשך; אולם יען אשר אנשים רבים שטָח לבם מהבין, נלכדים על נקלה בדברים כמו אלה הנוחים להם מדברים כתובים בכבד ראש, והם ששים לשמוע דברי חרפות וגדופים ואינם אוהבים לשמוע תהלות ותשבחות (על חבריהם), על כן אמרתי בלבי, כי לא יאות לי לעבור על האיש הזה (אפיון) מבלי לבקר את דבריו, כי רואה אני שגם זאת היא דרך רב בני האדם – לשמח מאד בהגלות כל חרפות האיש אשר החל לגדף את רעהו. ואמנם לא קל הוא לקרוא את דברי האיש הזה (אפיון) ולרדת לסוף דעתו, אולם קרוב להציל מכל המהומה הרבה (השולטת בכתביו) ומכל תערובת השקרים שלשה דברים: האחד, כי בדבר יציאת מצרים, כִּוֵן לדעת

הסופרים המבוקרים למעלה, השני, כי כתב שטנה על היהודים היושבים באלכסנדריה, והשלישי, כי עוד ערב בה שטנה שנית על טהרת בית מקדשנו ועל יתר חוקינו.